

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПО П'ЯТНИЦЯХ (Цикл С)

Сьогодні з'являється постать Предтечі: Івана Хрестителя. Люди не просто прийшли до нього, але, почувши його, зрозуміли, що щось має змінитися у їхньому житті. І тому вони запитували його: «Що нам робити? Всі, хто прийшов до нього, прийшли до одного і того ж висновку: вони повинні щось змінити у своєму житті, вони не можуть продовжувати жити так, як раніше. Слова Івана нікого не залишили байдужим.

Все це відбувалося в той час, коли, як вказує Євангеліє, «народ перебував в очікуванні». Щось повинно було статися. Пророцтва, загальний настрій людей, забобони чи традиції, які могли існувати, вказували на близькість великої події. Але Іван змінює значення цих очікувань. Те, чого ви очікуєте, не є чимось, що просто станеться ззовні: це не просто дивовижна подія або щось дуже видовищне, що викличе захоплення і не більше того. Ви чекаєте на Месію. Тому перетворення має бути внутрішнім. Ви повинні приготувати свої серця до Його приходу.

Ця євангельська сцена містить у собі вчення про справжню молитву, особливо показову в цей час Адвенту. Будь-яка справжня молитва не може залишатися чистим спогляданням істин, якими б високими вони не були, але повинна пробуджувати в нас конкретні почуття і рішення. Коли ми опиняємося перед Божою правдою, нам відкривається правда про те, ким ми є, і ми усвідомлюємо, подібно до мешканців Єрусалиму, які прийшли туди, де хрестив Іван, що ми не можемо залишатися такими, якими ми є.

Перш за все, світ не може залишатися таким, яким він є, під владою гріха, і саме тому Бог посилає свого Сина, щоб врятувати його.

Але не тільки світ повинен змінитися, але й серце кожного з тих, хто живе у світі. Саме тому моє життя не може залишатися незмінним. Велике перетворення буде здійснене Святим Духом, як про це сповіщає Іван: «Я хрищу вас водою, але гряде Сильніший від мене, і я недостойний розв'язати застібку на Його сандалях. Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем».

Але це велике перетворення, яке зробить нас новими людьми, має супроводжуватися внутрішнім наверненням. Віра вчить, що діла, які ми робимо, коли не перебуваємо в стані благодаті, не є заслуженими, а навпаки, готують нас до отримання благодаті.

Це якби людина зробила все, щоб дістатися до будинку, пройшла довгий шлях, пройшла багато миль, підійшла до порога будинку і постукала у двері. Вона зробила все, що могла, але потребує, щоб їй відчинили. Той, хто відчиняє двері - Христос. Але ми чекаємо, щоб нам відчинили. Це те, чим є Адвент.

Просімо Діву Марію і святого Йосифа, щоб вони підказали, супроводжували і допомагали нам у нашому особистому внутрішньому наверненні.